

Kedves Vendégek!

Szeretettel köszöntöm Önöket! Valamint a Napraforgó egyesület tagjait, akiknek munkáiból létrejött a mai kiállítás.

A foltvarrás/a textilmozaik angol nyelven patchwork, szinte az emberiséggel egyidős. Már az Egyiptomi leletek vizsgálata során a régészek találtak patchwork-nek nevezhető textildarabokat.

A foltvarrás technikáját a szükség keltette életre. A szegénység, valamint a szövetek drágasága nem tette lehetővé az asszonyok számára, hogy az elhasználódott ruhákat takarókat kidobják. Amit csak lehetett megjavítottak, vagy kisebb szövetdarabokat összevarrva újat készítettek. Az első foltvarró asszonyok minden takarójukat, párnájukat még kézzel készítették. A töltőanyag ebben az időben a gyapjú, a pamut, sőt még kukoricapelyva is volt.

Az amerikai foltvarrásban - mely a patchwork őshazája – mérföldkönek számított az 1840-es évek végén a textildarabok elválasztásának eljárásában történt fejlesztés. Az egyre több színes anyagoknak köszönhetően kiemelt hangsúlyt kapott a színek harmóniája. A klasszikus geometriai minták mellett elterjedt az applikációs technika is. Virágmotívumokat, szíveket, leveleket, egymásba fonódó gyűrűket applikáltak a textilekre.

A technikai fejlődés következtében a modern varrógépek elterjedésével egyre több háziasszony lett a foltvarrás elkötelezettje, művelője.

A világban és hazánkban sok foltvarró közösség működik, akik kéthetente/havonta találkoznak, kicserélik ötleteiket, építő véleményükkel segítik egymás munkáját. Sok csoport rendez munkáiból kiállításokat és az internet segítségével kapcsolatba is kerülhetünk velük.

Szerencsére elmondhatjuk, hogy Nógrád községnek is van foltvarró csoportja. Nyilas Kálmánné Irénke honosította meg ezt a művészetet még 2003-ban. Egyesületük a „napraforgó” nevet vette fel, mely virág csodálatosan kifejezi tevékenységük lényegét. Mint ahogyan a napraforgó folyamatosan a Nap felé fordul és érleli magában a tápláló magokat, hogy majd termésével sok élőlénynek adjon életet, úgy csoportjuk tagjait is a szeretet, a jójátékoskodás, az adakozás jellemzi. Egyesületüknek 27 tagja van.

Én személyesen nemrég kerültem kapcsolatba velük.

Másfél évvel ezelőtt kaptam megbízást a Hesz Mihály Általános Iskola vezetésére Nógrád községben. Ekkor - bár sok szépet hallottam Irénkééről - személyesen még nem ismertem Őt. Szeptemberben bejött hozzám és azt kérdezte, miben tudna segíteni nekünk. Bevallom, rendkívül jól esett kedvessége. Egy iskolában bizony mindig sok a tennivaló. A másfél év alatt immár több sikeres program van a hátunk mögött. (Névadó ünnepély, csörögefánk sütés, adventi jótékonysági vásár, húsvéti kézműveskedés, áprilisban az egészségnapot is együtt szeretnénk megszervezni). Nem szabad azonban elhallgatni azt a nemes tevékenységüket sem, mely országos jelentőségű. Immár 7 évvel ezelőtt bekapcsolódtak a „Tápláló szeretet” programba, melynek során 6255 üveg lekvárral/ hazai finomságokkal segítették a hazai nagycsaládosokat.

Mostani kiállításuk címe: „Nógrád virágai”. Végigtekintve az alkotásokon elmondható, hogy minden elemében az emberről, a művészi tevékenységről és a természet szépségéről szól. A virágok, a puha anyagok, a színek mind a közelgő tavaszt, a reményt, a derűt sugározzák felénk. Ismert a mondás: „Ki a virágot szereti, rossz ember nem lehet”. Ezt tovább gondolva úgy érzem, hogy akik ilyen alkotásokat álmodnak, készítenek el, majd veszik körbe magukat az otthonukban, azok nagyon széplelkű, boldog, pozitív kisugárzású emberek lehetnek.

Érdekessége a kiállításnak, hogy a textilek között virágokat ábrázoló fotókat láthatunk. Varga Ildikó fotói ezek, aki a csoport tagja, de munkája miatt sajnos nem tud most jelen lenni közöttünk. Nógrádban nőtt fel, bár jelenleg Vácott él sokat jár haza szüleihez a kis faluba. Családjában nagy hagyománya van a fényképezésnek. Édesapja szeretette meg vele a fotózást már gyerekkorában. Így a korán kapott fényképezőgéppel hamar megbarátkozott és egyre többet fotózott. Mivel Ő is nagyon szereti a virágokat, így adódott ez a nagyszerű lehetőség, hogy a művészi fotó és a textilből megalkotott virágok egymásra találjanak.

Kívánom minden kedves vendégünknek, hogy lélekben, szépségben töltsenek ezen az estén. A Napraforgó Egyesület tagjainak pedig azt, hogy a foltvarrás, az alkotás továbbra is maradjon életük része és adják át magas-szintű tudásukat minél több érdeklődőnek. Gratulálok a színvonalas alkotásokhoz, a gyönyörű kiállításához.